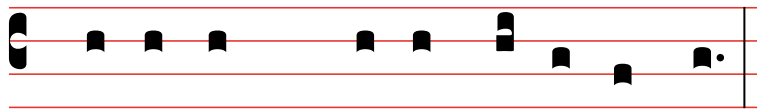
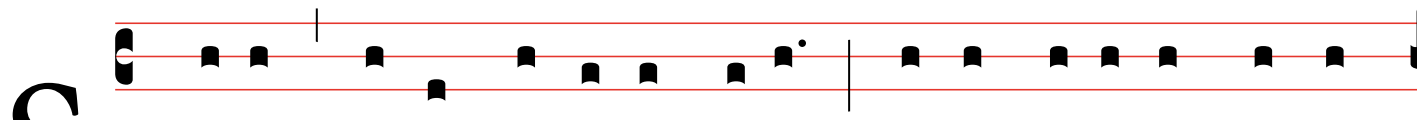

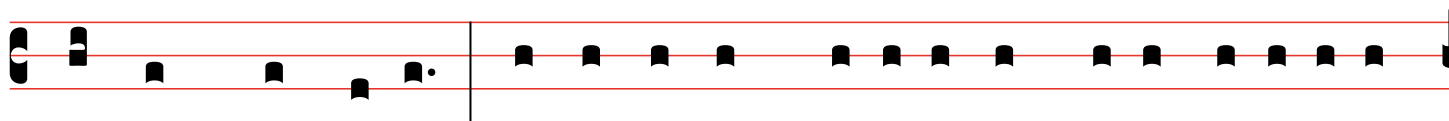
CZYTANIE

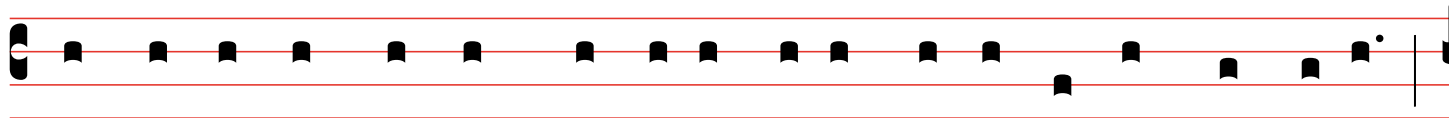
☩. Czy-tanie z Dzie-jów Apostolskich:

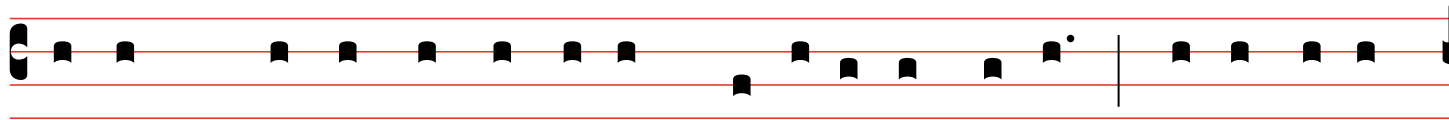
Szczepan, pe-łen łaski i mocy, dzie-łał cuda i zna-ki

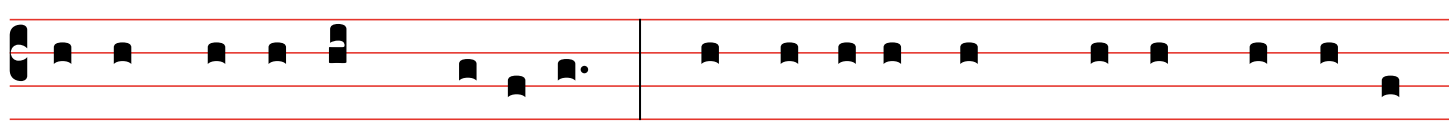
wielkie wśród ludu. Niektórzy zaś z synago-gi zwanej synagoga

Wyzwo-leńców o-raz Cy-renejczyków i A-leksandryjczyków,

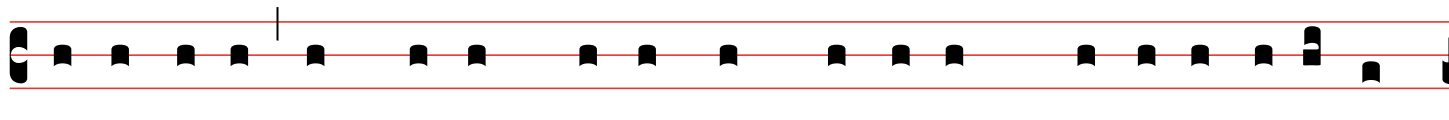
i tych, którzy pochodzi-li z Cy-licji i z Azji, przystą-pi-li

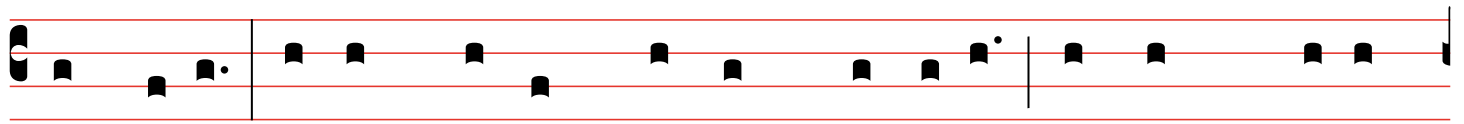
do rozprawy ze Szczepanem. Nie mogli jednak sprostać mądrości

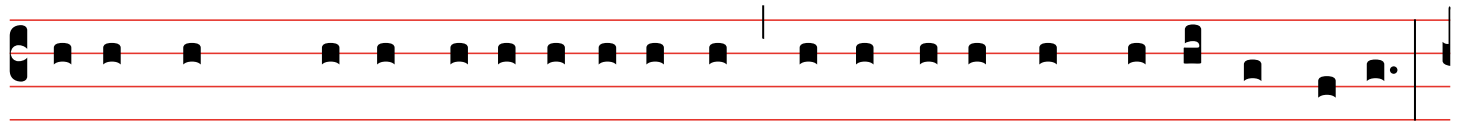
i Duchowi, z któ-rego natchnienia przemawiał. Gdy to

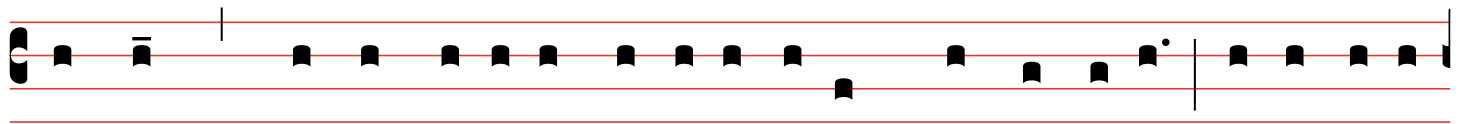
usłysze-li, zawrza-ły gniewem ich serca i zgrzy-ta-li zębami

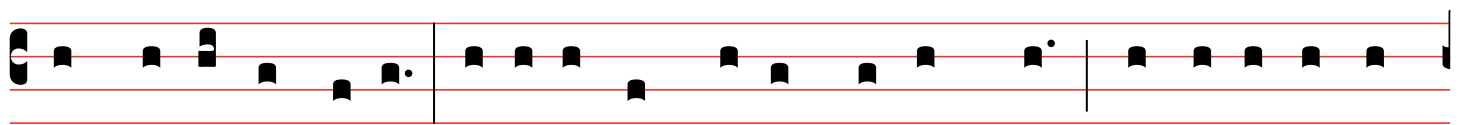
na niego. A on, pełen Ducha Świętego, patrzył w niebo

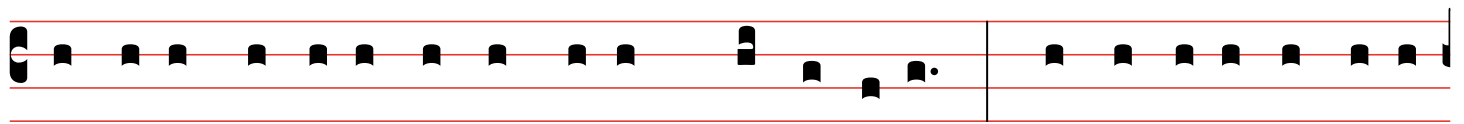
i ujrzał chwałę Bożą i Jezusa, stojącego po prawicy Boga.

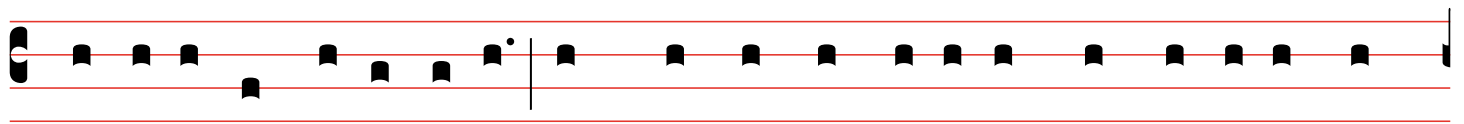
I rzekł: «Widzę niebo otwarte i Syna Człowieczego, stojącego

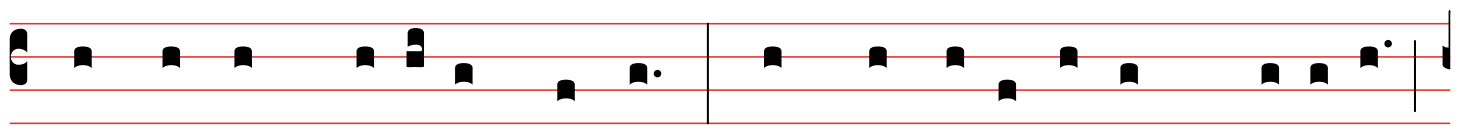
po prawicy Boga». A oni podnieśli wielki krzyk, zatkali sobie

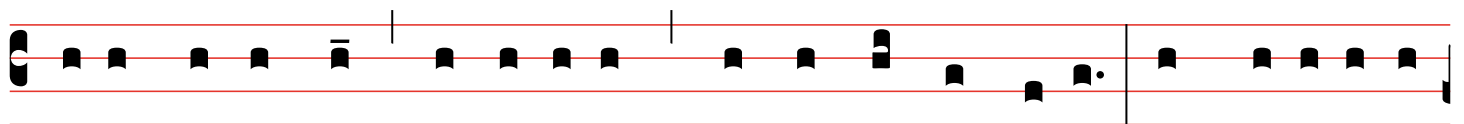
uszy i rzucili się na niego wszyscy razem. Wyrzucili go poza

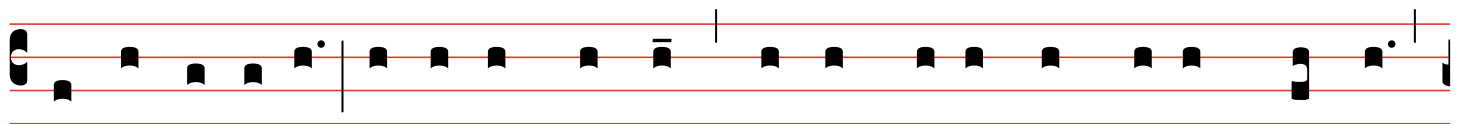
miasto i kamienowali, a świadkowie złożyli swe szaty u stóp

młodzieńca, zwanego Szawłem. Tak kamienowali Szczepana,

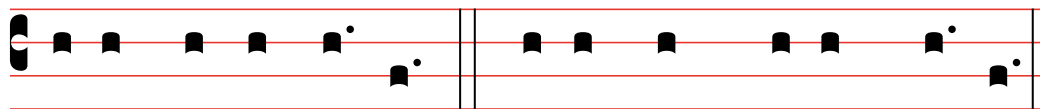
który modlił się: «Panie Jezu, przyjmij ducha mego!» A gdy osunął

się na kolana, zawołał głośno: «Panie, nie licz im tego grzechu!»

Po tych słowach skonał.

Ź. Oto Słowo Bo-że. R. Bogu niech będą dzie-ki.